

РЕШЕНИЕ

№ 772

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 03.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **452** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.84, ал.1 от Закона за убежището и бежанците(ЗУБ).

Образувано е по жалба на ДЖИХАД С. Р., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет.3 против Решение № 61-ОК от 19.12.2019г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 76б, ал.1,т.2 от ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с вх. рег. № УП19489/11.12.2019г. на ДАБ-МС до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като се твърди, че е издадено в нарушение на чл. 76б, ал.1,т.2 от ЗУБ и чл.42, §2 от Директива 2013/32/ЕС и се развиват съображения в тази насока. В подкрепа на изложените доводи се цитира съдебна практика на Върховния административен съд. Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и преписката да се върне на административния орган, за ново произнасяне с указания по прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Заявява, че говори и разбира български език и не желае назначаване на преводач. Поддържа жалбата, като заявява, че е от С., а в България живее и работи от четири години. В хода по същество, моли да се уважи жалбата, за да остане и занапред в България.

Ответникът – Интервюиращ орган към ДАБ при МС, редовно призван, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не се представлява.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка. Приетите писмени доказателства не са оспорени от страните по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на жалбоподателя, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по молба вх. № УП 19489/09.12.2019г. на жалбоподателя за предоставяне на закрила, в която е заявил, че се казва Я. С.. Молбата е адресирана по директора на РПЦ-О. купел при ДАБ. От приложената административна преписка се установява, че по предходна молба на жалбоподателя със заявено име Джихад С. Р., с ЛНЧ [ЕГН] вх. № 3804 от 29.12.2016г. е постановен отказ за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут съгласно Решение № 15749/ 15.08.2017г. на председателя на ДАБ-МС, потвърден с Решение № 6488/09.11.2017г. по адм.дело № 9981/ 2017г. по описа на АССГ, влязло в сила на 17.12.2018г.

Молбата е последваща по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗУБ, тъй като предходното административно производство по молба на жалбоподателя за международна закрила е приключило с отказ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут, потвърден при обжалване му по съдебен ред с цитираното по-горе решение на АССГ.

Към молбата за закрила вх. № УП 19489/09.12.2019г. (която се явява последваща молба), чуждият гражданин не е представил писмени доказателства. Приложена е извадка от интернет относно обстановката в С.. Молбата е мотивирана с обстановката в С., като молителят е заявил, че животът му там би бил в опасност, предвид на продължаващата почти десетилетие гражданска война. Посочва, че е от района на [населено място], където бойните действия никога не са преустановявани.

Във връзка с депозираната от жалбоподателя последваща молба за закрила, от страна на ДАБ-МС е изискано становище от ДАНС. С писмо вх.рег. № УП 19489/18.12.2019г. на ДАБ-МС е представено писмено становище от ДАНС, в което е посочено, че жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност, поради което ДАНС възразява да му бъде предоставена закрила в Р България.

Последвало е издаване на оспореното в настоящото производство Решение № 61-ОК/19.12.2019г. на интервюиращ орган на ДАБ-МС, с което на основание чл. 76б, ал.1,т.2 от ЗУБ не е допусната последващата молба с рег. № 19489/ 11.12.2019г., депозирана от жалбоподателя ДЖИХАД С. Р.-Я. С. до производство за предоставяне на международна закрила.С обжалваното решение е прието, че последващата молба на чужденеца е недопустима съгласно чл. 76б, ал.1, т.2 от ЗУБ, тъй като същият не е представил нови доказателства, а само устно се позовава, че истинското му име е Я. С., които твърдения не са подкрепени с никакви доказателства и в същото време позовавайки се на нова самоличност, същият е признал, че е укривал съществена информация за себе си в първото производство пред ДАБ, представяйки се под чужда самоличност. Решението е мотивирано и с възражението на ДАНС, както в първото производство, така и в настоящото производство да се предостави международна закрила на жалбоподателя.

Обжалваното решение е връчено на жалбоподателя на 06.01.2020г., а жалбата срещу него е депозирана чрез административния орган на ДАБ-МС до АССГ на 10.01.2020г.

При така установеното от фактическа страна, при спазване разпоредбата на чл. 168, ал.1-3 от АПК, за проверка на обжалвания административен акт на всички основания

по чл. 146, т.1-5 от АПК, Съдът извежда следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, срещу неблагоприятен за жалбоподателя индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване пред съда, с оглед на което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Обжалваното решение е издадено от К. И.-главен експерт в РПЦ [населено място], определен за интервюиращ орган, със заповед № РД 05-253/23.03.2016г. на председателя на ДАБ и следователно е издадено от компетентен орган, в рамките на предметната му компетентност и в преклузивния 14-дневен срок по чл.76б, ал.1 от ЗУБ, при което не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1 от АПК.

Решението съответства на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал.2, т.1-8 вкл.от АПК, вр. чл. 91 от ЗУБ, тъй като съдържа всички изискуеми от посочената разпоредба реквизити, включително правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател.От горното следва, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение по чл. 146, т.2 от АП

По делото не се сочат доказателства и няма твърдения за нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ. Липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния Комисариат на ООН за бежанците и други правителствени организации. От горното следва извод, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба на жалбоподателя е надлежно проведена и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на обжалваното решение по чл. 146, т.3 от АПК.

Обжалваното решение е постановено в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл.76а от ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, органът преценява нейната допустимост съгласно чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ, като последната разпоредба регламентира, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът: (т.4) е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Разпоредбата на чл.76б, ал.1 ЗУБ определя 14-дневен срок от подаване на последващата молба, в който интервюиращият орган следва да се произнесе по молбата единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, като взема решение с което допуска (т.1) или не допуска (т.2) молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

В случая правилно с обжалваното решение е прието, че в депозираната от чужденеца повторна молба за международна закрила е недопустима по смисъла на чл. 76а, вр. чл. 13, ал.2,т.4 от ЗУБ, тъй като в молбата чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход и не са представени писмени доказателства, съгласно изискването на чл. 76б, ал.1 от ЗУБ.

Доводите на жалбоподателя в последващата молба относно обстановката в С., не са нови обстоятелства, както е приел административния орган. Същите са били предмет на обсъждане в първото производство пред ДАБ, завършило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата на чужденеца за международна закрила. Законосъобразни и обосновани са изводите на административния орган, че сочената от чужденеца нова самоличност в последващата молба за международна закрила с име Я. С. не е

подкрепена с писмени доказателства. Представяйки се с това име, чужденецът сам признава, че е укривал съществена информация за себе си, представяйки се с друга самоличност в предходното производство за международна закрила, което е в нарушение на чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

От доказателствата в административната преписка се установява, че в хода на първото производство за международна закрила жалбоподателят е депозирал молба вх.№ УП 19489/29.12.2016г. с името Джихад С. Р., със същото име е записан и в рег. лист от 29.12.2016г., а в молба вх. № КП-5122/22.12. 2016г. е посочен с име Я.(Джихад) С.. В молбата депозирана чрез ДМ-МВР до председателя на ДАБ с вх. № 103400-2622/08.09.2016г. жалбоподателят е посочил, че се казва Я. С.-Джихад С., тоест представял се и с двете имена в хода на първото производство по предоставяне на международна закрила. Разпоредбата на чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ е императивна и задължава чужденеца по време на производството (т.3) когато не притежава документите по т. 2(за самоличност), да удостовери самоличността си, датата и мястото на раждане, семейното си положение, както и тези на придружаващите го малолетни и непълнолетни деца, чрез декларация пред длъжностно лице, за верността на която носи наказателна отговорност по чл.313 от Наказателния кодекс. От изложеното е видно, че в стремежа да получи позитивно решение по молбата за международна закрила, жалбоподателят не е изпълнил изискванията на цитираната разпоредба, като в настоящото производство се е опитал да се представи под нова самоличност, с име Я. С., за което не е представил съответни доказателства. Същият не е посочил никакви нови обстоятелства, които да обосноват, че се нуждае от международна закрила. Следователно изводите на административния орган, че не са налице нови обстоятелства, заявени в последващата молба на чужденеца, са законосъобразни и обосновани.

Неоснователни са доводите, развити в жалбата за издаване на обжалваното решение в нарушение на чл.42, параграф2, изр. последно от Директива 2013/32/ЕС. Според тази разпоредба държавите-членки могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължат съответният кандидат да посочи фактите и да изложи доказателствата, които оправдават новата процедура и б) да позволят извършване на предварителното разглеждане единствено въз основа на писмените сведения без лично интервю с изключение на случаите, посочени в член 40, параграф б. Тези правила не могат да направят невъзможен достъпа на кандидата до нова процедура или да водят до ефективна отмяна или сериозни пречки за достъп.

В случая, за жалбоподателя като търсещ международна закрила не са създадени никакви пречки за достъп до новата процедура, но същият не е представил нито нови писмени доказателства, които евентуално да обосноват провеждане на производство по общия ред, нито е поискал събиране на такива доказателства.

Неоснователни са и доводите в жалбата относно допуснати нарушения във връзка с възражението на ДАНС за предоставяне на международна закрила на жалбоподателя, тъй като последният е имал възможност да се запознае със становището.Цитираната съдебна практика на ВАС в подкрепа на развитите доводи в тази насока не е задължителна, по аргумент от разпоредбата на чл. 130, ал.2 от Закона за съдебната власт, съгласно която задължителен характер имат само тълкувателните решения и тълкувателните постановления на ВКС и ВАС.

По изложените съображения настоящият състав приема, че оспореното решение е

законосъобразно и не са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК, във вр. с чл. 91 от ЗУБ. Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Водим от изложеното и на основание чл. 85, ал.1 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 67-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ДЖИХАД С. Р.-Я. С., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., с адрес за призоваване [населено място], [улица], ет.3 против Решение № 61-ОК от 19.12.2019г. на Интервюиращ орган на Държавната Агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 76б, ал.1,т.2 от ЗУБ не е допусната последваща молба на жалбоподателя с вх. рег. № УП19489/ 11.12.2019г. на ДАБ-МС до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на обжалване(чл.85,ал.4 от ЗУБ).

На основание чл. 138, ал.3 от АПК препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: